

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Savska cesta 62, Zagreb

Poslovni broj: 66 PŽ-3275/2023-3

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Draženke Deladio, predsjednice vijeća, Tatjane Kujundžić Novak, suca izvjestitelja i Mirne Maržić, člana vijeća, u pravnoj stvari tužitelja IMEX BANKA d.d., OIB 99326633206, Split, Tolstojeva 6, kojeg zastupa punomoćnik Đorđe Malešević, odvjetnik u Šibeniku, protiv tuženika EUROPLANTAŽE d.d., OIB 59170148274, Brođanci, Trg 2, kojeg zastupa punomoćnik Predrag Brlečić, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Brlečić & partneri j.t.d. u Varaždinu, za isplatu iznosa od 1.914.378,52 EUR / 14.423.884,93 kn, odlučujući o tuženikovoju žalbi protiv presude Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-697/2021-39 od 6. rujna 2023., u sjednici vijeća održanoj 2. studenog 2023.

presudio je

I. Odbija se tuženikova žalba kao neosnovana i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-697/2021-39 od 6. rujna 2023. u pobijanim točkama I. i II. njene izreke.

II. Odbija se kao neosnovan tužiteljev zahtjev za naknadu troška sastava odgovora na žalbu u iznosu od 6.190,27 EUR.

Obrazloženje

1. Pobijanom presudom Trgovačkog suda u Splitu u točki I. izreke prihvaćen je tužbeni zahtjev za isplatu iznosa od 1.914.378,52 EUR / 14.423.884,93 kn zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od 29. rujna 2015. do isplate po stopi koja se do 31. prosinca 2022. određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena, a od 1. siječnja 2023. pa do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za pet postotnih poena. U točki II. izreke naloženo je tuženiku u roku od osam dana naknaditi tužitelju troškove parničnog postupka u iznosu od 299.711,33 EUR / 2.258.175,00 kn zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od 6. rujna

2023. po odgovarajućoj kamatnoj stopi. U točki III. izreke odbijen je kao neosnovan tužiteljev zahtjev za naknadu troškova parničnog postupka u iznosu od 107.415,89 EUR / 809.325,00 kn.

2. Iz obrazloženja pobijane presude proizlazi da tužitelj potražuje od tuženika isplatu iznosa od 1.914.378,52 EUR / 14.423.884,93 kn s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama, a koji iznos predstavlja razliku cijene 120.000 dionica društva Opeka d.d. oznake OPEK-RA utvrđene od strane tužitelja u iznosu od 3.907.200,00 kn i iznosa od 18.331.084,93 kn kojeg se tuženik na ime reotkupne cijene obvezao platiti tužitelju za te dionice na dan 28. rujna 2015., temeljem sklopljenog Okvirnog ugovora o reotkupu vrijednosnih papira (Okvirni repo ugovor) od 21. siječnja 2015. i dodatka br. 2. tom Okvirnom repo ugovoru. Tuženik ističe da je tužitelj sklapanjem predmetnog ugovora na sebe prenio vlasništvo 120.000 dionica oznake OPEK-R-A, koje su na dan 29. rujna 2015. na burzi kotirale po prosječnoj cijeni od 289,50 kn i da se vrijednost tih dionica koje je tužitelj upisao kao svoje vlasništvo trebalo utvrđivati upravo na dan 29. rujna 2015., te da tužitelju ništa ne duguje. Sud je prihvatio tužbeni zahtjev za isplatu iznosa od 1.914.378,52 EUR / 14.423.884,93 kn s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama na temelju odredbe čl. 1021. i čl. 29. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 35/05, 41/08, 125/11 i 78/15; dalje: ZOO). O troškovima postupka odlučeno je na temelju odredbe čl. 154. st. 1. u vezi s čl. 155. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19 i 80/22; dalje: ZPP).

3. Tuženik je podnio žalbu protiv točke I. i II. izreke iz svih žalbenih razloga. U bitnome navodi da je vještak Filipović potvrdio stajalište vještaka Blaževića da se u ovom konkretnom slučaju vrijednost dionica društva Opeka d.d. može utvrditi jedino statičkom metodom pa tako iz nalaza i mišljenja vještaka Filipovića proizlazi da vrijednost predmetnih dionica na dan 29. rujna 2015., prema metodi knjigovodstvene vrijednosti, iznosi 162,07 kn po dionici dok je vještak Blažević u ranije provedenom postupku, utvrdio vrijednost pojedine dionice u visini od 158,80 kn, što znači da je tužba i tužbeni zahtjev tužitelja neosnovan u cijelosti obzirom je isti nesporno postao vlasnikom 120.000 dionica čija je ukupna vrijednost na dan 29. rujna 2015. iznosila najmanje 19.056.000,00 kn. Navodi da su oba vještaka decidirano tvrdila kako se u ovom konkretnom slučaju ne može primijeniti metoda diskontiranih novčanih tokova. U osnovnom nalazu i mišljenju vještaka Filipovića se izrijekom navodi kako bi pri procjeni vrijednosti dionice društva Opeka d.d. Osijek također bilo neprimjereno primijeniti metodu diskontiranih novčanih tokova zbog toga što se ta metoda temelji na projekcijama financijskih izvještaja za razdoblje od pet do deset godina. Na ročištu održanom radi saslušanja vještaka Filipovića isti je kao obrazloženje svoje izjave da je vrijednost dionice Opeka iznosila 0,00 kn naveo „ja osobno mislim da je tržišna vrijednost dionica društva Opeka d.d. takva da ja osobno ne bih dao ni lipu za tu dionicu.“ Na upit suda na kojoj metodi procjene vrijednosti dionica temelji svoj zaključak o tržišnoj vrijednosti dionica Opeka d.d. od 0,00 kn na dan 27. siječnja 2015. i 29. rujna 2015., vještak je odgovorio da se takva procjena temelji na primjeni metode diskontiranih novčanih tokova iako je u svom nalazu i mišljenju naveo da se metoda diskontiranih novčanih tokova u ovom postupku ne može primijeniti, a isto je ponovio u dopuni nalaza i mišljenja. Nakon ovakvog proturječnog nalaza i mišljenja,

kako pismenog tako i usmenog, nije bilo moguće izvući zaključak o tome koliko je iznosila tržišna vrijednost dionica društva. Stoga tužitelj u ovom postupku nije dokazao da bi vrijednost dionica društva Opeka d.d. koje je on zadržao u svom vlasništvu i time naplatio svoje potraživanje prema tuženiku bila 0,00 kn ili pak 32,56 kn. Zaključno navodi kako predmetni Okvirni repo ugovor sadrži u sebi i odredbe o kupoprodaji i ne može se tretirati isključivo kao ugovor o kreditu slijedom čega se i u ovom slučaju ima primijeniti odredba iz čl. 388. ZOO-a. Predlaže da ovaj sud pobijanu presudu preinači na način da odbije tužbeni zahtjev kao neosnovan i tužitelju naloži plaćanje uzrokovanih troškova ovog postupka prema predanom troškovniku uvećano za troškove sastava ove žalbe u iznosu od 24.761,10 EUR uvećano za PDV od 25% tj. iznos od 6.190,27 EUR, te za iznos plaćene sudske pristojbe na žalbu od 1.327,23 EUR.

4. U odgovoru na žalbu tuženika, tužitelj osporava žalbene navode i predlaže žalbu odbiti kao neosnovanu i potražuje trošak sastava odgovora na žalbu u iznosu od 6.190,27 EUR.

5. Žalba nije osnovana.

6. Ispitavši presudu na temelju odredbi čl. 365. st. 2. ZPP-a u granicama žalbenih razloga, pazeći pritom po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz odredbe čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a, kao i na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud nalazi da je pobijana presuda pravilna i zakonita.

7. Predmet spora je zahtjev tužitelja za isplatu iznosa od 1.914.378,52 EUR / 14.423.884,93 kn, a koji iznos predstavlja razliku cijene 120.000 dionica društva Opeka d.d. oznake OPEK-R-A utvrđene od strane tužitelja u iznosu od 3.907.200,00 kn i iznosa od 18.331.084,93 kn, kojeg se tuženik na ime reotkupne cijene obvezao platiti tužitelju 28. rujna 2015.

8. Iz isprava u spisu proizlazi i između strankama nije sporno:

- da su 22. siječnja 2015. sklopile Okvirni ugovor o reotkupu vrijednosnih papira (Okvirni repo ugovor), kojim se uređuju međusobna prava i obveze u pogledu pojedinačnih poslova otkupa i reotkupa vrijednosnih papira koje će stranke zaključivati na temelju istog Okvirnog ugovora,

- da je 27. siječnja 2015. između stranaka sklopljen prvi dodatak br. 2. Okvirnog ugovora o reotkupu vrijednosnih papira, a kojim tužitelj kao kupac kupuje od tuženika kao prodavatelja 120.000 redovnih dionica društva Opeka d.d. Osijek, oznake OPEK-R-A za kupoprodajnu cijenu u iznosu od 18.300.000,00 kn, s tim da je kao datum zaključivanja transakcije odnosno datum kupnje naveden 27. siječnja 2015., dok je kao datum reotkupa tih dionica od strane tuženika određen 27. travnja 2015., a reotkupna cijena koju se tuženik obvezuje platiti je određena u iznosu od 18.390.246,58 kn,

- da je 27. travnja 2015. između stranaka sklopljen drugi dodatak br. 2. Okvirnog ugovora o reotkupu vrijednosnih papira, a čiji je predmet također kupnja iste vrste i količine dionica od strane tužitelja kao kupca i tuženika kao prodavatelja, s tim da je datum transakcije odnosno datum kupnje određen 27. travnja 2015., dok je

kao datum reotkupa tih dionica od strane tuženika određen 27. srpnja 2015., a reotkupna cijena u iznosu od 18.391.249,32 kn,

- da je 27. srpnja 2015. između stranaka sklopljen treći dodatak br. 2. Okvirnog ugovora o reotkupu vrijednosnih papira, a čiji je predmet također kupnja iste vrste i količine dionica od strane tužitelja kao kupca i tuženika kao prodavatelja, s tim da je kao datum transakcije odnosno kupnje određen 27. srpnja 2015., dok je datum reotkupa tih dionica od strane tuženika određen 28. kolovoza 2015., a reotkupna cijena u iznosu od 18.332.087,67 kn,

- da je 28. kolovoza 2015. između stranaka sklopljen četvrti dodatak br. 2. Okvirnog ugovora o reotkupu vrijednosnih papira, a čiji je predmet također kupnja iste vrste i količine dionica od strane tužitelja kao kupca i tuženika kao prodavatelja, s tim da je kao datum transakcije odnosno datum kupnje određen 28. kolovoza 2015., dok je kao datum reotkupa tih dionica od strane tuženika određen 28. rujna 2015., a reotkupna cijena u iznosu od 18.331.084,93 kn,

- da je tužitelj na temelju naprijed navedenog Okvirnog ugovora o reotkupu vrijednosnih papira i dodatku br. 2. tog Ugovora stekao u vlasništvo 120.000 dionica društva Opeka d.d. Osijek, oznake OPEK-R-A;

- da tuženik nije sukladno sklopljenom četvrtom dodatku Okvirnog ugovora o reotkupu vrijednosnih papira otkupio predmetne dionice 28. rujna 2015. po ugovorenoj reotkupnoj cijeni od 18.331.084,93 kn,

- da je tužitelj nakon što tuženik 28. rujna 2015. nije otkupio predmetne dionice, odnosno nije isplatio ugovorenu reotkupnu cijenu u iznosu od 18.331.084,93 kn, na temelju odredbe iz čl. 17.1. Ugovora, dionice procijenio u iznosu od 3.907.200,00 kn i zatražio od tuženika isplatu razlike u iznosu od 14.423.884,93 kn.

9. Između stranaka je sporno je li tužitelj nakon što mu tuženik 28. rujna 2015. nije isplatio dogovorenu reotkupnu cijenu za prodane dionice imao pravo samostalno utvrđivati tržišnu vrijednost tih dionica, odnosno kolika je vrijednost 120.000 dionica društva Opeka d.d. oznake OPEK-R-A. na tržištu 28. rujna 2015.

10. Repo poslovi - ugovori su transakcija koja podrazumijeva pozajmljivanje trenutno raspoloživih sredstava, a s druge strane, prodaju vrijednosnice zajmodavcu s obvezom ponovnog otkupa tih istih vrijednosnica od zajmodavca u dogovoreno vrijeme i po dogovorenoj cijeni, koja uključuje kamatu. Kod repo posla (transakcije) tražitelj kredita je ujedno i prodavatelj vrijednosnica koje služe kao kolateral dok je kupac vrijednosnica istovremeno i kreditor. Transakcija se obavlja u dvije faze s tim da tražitelj kredita u prvoj fazi pozajmljuje novac (uzima kredit) od davatelja kredita odnosno kupca vrijednosnica uz istovremenu prodaju vrijednosnica istoj osobi. U drugoj fazi korisnik kredita vraća pozajmljeni novac uvećano za kamate s tim da istovremeno kupuje te iste vrijednosnice od davatelja kredita.

11. Dakle, davatelj kredita (kupac vrijednosnih papira) kreditirao je primatelja kredita (prodavatelja) na određeno vrijeme. Svoje potraživanje osigurao je primanjem vrijednosnih papira. Kupac vrijednosnih papira dobit će nakon zatvaranja transakcije svoj novac natrag, ali uvećan za ugovorenu kamatu prema dogovorenoj kamatnoj stopi. Upravo kamate ukazuju na pravu prirodu repo posla, a to je kreditiranje, čime se zapravo plaća korištenje tuđeg novca. Pojam repo kredita reguliran je u čl. 2. t. 6. u čl. 3. t. 11. Odluke o uvjetima i načinu odobravanja kratkoročnog interventnog

kredita („Narodne novine“ broj 32/99). Stoga su neosnovani žalbeni navodi tuženika kada tvrdi da se ovdje radi o ugovoru o kupoprodaji, a ne ugovoru o kreditu.

12. Prema čl. 17.4.1. Ugovora, ekvivalent vrijednosnih papira te ekvivalentni margin vrijednosnih papira u slučaju povrede ugovornih odredbi iz čl. 17.1. Ugovora (tržišna vrijednost prilikom povrede ugovora), a na novi dan reotkupa odnosno dan dospijeća, kao i iznos margina u novcu sa pripadajućom kamatom, a koje je svaka ugovorna strana dužna isporučiti odnosno isplatiti drugoj ugovornoj strani obračunat će i utvrditi na novi dan reotkupa odnosno dan dospijeća ugovorna strana koja nije prekršila te odredbe. Prema čl. 17.4.2. nakon što navedeni iznosi budu utvrđeni, odnosno nakon što bude obračunato koliko svaka ugovorna strana duguje drugoj ugovornoj utvrditi će se njihova tržišna vrijednost prilikom povrede ugovora.

13. U čl. 17.6. ugovora određeno je da ugovorna strana koja nije prekršila ugovorne odredbe obvezuje se bez odgađanja ugovornoj strani koja je prekršila ugovorne odredbe poslati pisanu obavijest, a kojom obavještava drugu ugovornu stranu da je postupila po jednom od načina predviđenih točkama A, B i C članka 17.6. 26. Točkama A, B i C članka 17.6. ugovora stranke su ugovorile način utvrđivanja tržišne vrijednosti ekvivalent vrijednosnih papira u slučaju povrede ugovora na način da je točkom A predviđeno utvrđivanje tržišne vrijednosti u slučaju prodaje vrijednosnih papira, točkom B je određeno utvrđivanje tržišne vrijednosti pribavljanjem ponuda od najmanje dva ili više „market markera“ ili stalnih „dealera“ na odgovarajućem tržištu, pri čemu se kotacije moraju odnositi na komercijalno razuman volumen (a što da ima pravo utvrditi ugovorna strana koja nije prekršila ugovorne odredbe), dok je točkom C određeno utvrđivanje tržišne vrijednosti vrijednosnih papira u slučaju da ugovorna strana koja nije prekršila odredbe nije uspjela prodati ili kupiti vrijednosne papire u skladu s točkom A ili pribaviti ponude u skladu s točkom B.

14. iz isprava u spisu proizlazi da je tužitelj dopisom od 20. studenog 2015. u skladu s odredbom čl. 17.6. Ugovora obavijestio tuženika o povredi odredbi sklopljenog ugovora budući da tuženik unatoč preuzetoj obvezi reotkupa vrijednosnih papira odnosno dionica koji je konačno dospio 28. rujna 2015. nije uplatio reotkupnu cijenu za predmetne dionice, odnosno da nije vratio zaprimljeni iznos kupovnine od 18.300.000,00 kn. Nadalje, dopisom od 27. travnja 2016., tužitelj je obavijestio tuženika da je sukladno odredbi čl. 17.6. najprije pokušao prodati kupljene dionice javnom dražbom na Zagrebačkoj burzi, a kada u tome nije uspio zbog nedostatka bilo kakvih ponuda (dionice nisu kotirale na burzi) da je u smislu odredbi čl. 17.4. i 5. 17.6.C utvrdio vrijednost predmetnih dionica i to na temelju procjene ovlaštenog investicijskog društva Interkapital vrijednosni papiri d.o.o. od 31. siječnja 2016., iz koje procjene proizlazi da dionice Opeke d.d. vrijede od 26,71 kn do 32,56 kn po dionici, odnosno da se vrijednost 120.000 dionica procjenjuje od 3.205.788,00 kn do 3.906.977,00 kn.

15. S obzirom na to da tuženik na ugovoreni dan reotkupa 28. rujna 2015. nije platio tužitelju reotkupnu cijenu, što ne spori, a kako iz naprijed citiranih odredbi proizlazi da su stranke ugovorile kako se u tom slučaju kupljeni vrijednosni papiri neće vraćati prodavatelju već će se utvrditi njihova tržišna vrijednost, koju bi imala

pravo utvrditi ugovorna strana koja nije povrijedila odredbe ugovora, te se tako utvrđena tržišna cijena vrijednosnih papira ima prebiti s iznosom reotkupne cijene, a preostali višak bila bi dužna platiti ona ugovorna strana koja duguje više, a koji iznos odnosno neto razlika dospijeva na naplatu prvog dana nakon što je nastupila povreda ugovora iz članka 17.1.a), a što je u konkretnom slučaju 29. rujna 2015. što je pravilno prvostupanjski sud utvrdio.

16. Zbog procijene visine, odnosno tržišne vrijednosti spornih dionica provedeno je vještačenje po vještaku Ani Blaževiću. koji je dao izračun tržišne cijene dionica društva Opeka d.d. Osijek na dan 29. rujna 2015., navodeći pritom da je taj izračun napravljen na isti način kao i izračun tržišne vrijednosti dionica na dan 27. siječnja 2015. statičkom metodom, koja je jedino primjenjiva na društvo Opeka d.d. i za dionicu tog društva. Prilikom te procjene vrijednosti dionice na dan 29. rujna 2015. vještak je naveo da je koristio iste bilančne podatke koji su javno objavljeni, a koje je koristio u svom prvom nalazu i mišljenju, i to bilančne podatke o poslovanju društva Opeka d.d. na dan 30. rujna 2015., navodeći pritom da ti bilančni podaci bitno ne odstupaju od revidiranih bilančnih podataka na dan 31. prosinca 2015. odnosno tri mjeseca kasnije. Sukladno tome, sudski vještak je u dopuni nalaza i mišljenja zaključio da je tržišna cijena dionice društva Opeka d.d. Osijek na dan 29. rujna 2015. iznosila 158,80 kn po jednoj dionici.

17. Tužitelj je u cijelosti osporio nalaz i mišljenje vještaka Ante Blaževića, u bitnom navodeći da je vještak izabrao pogrešnu metodu procjene vrijednosti dionica jer da je utvrđena tržišna vrijednost dionice primjenom statičke metode koju je koristio vještak pogrešna iz razloga što se ista temelji na bilančnim podacima društva Opeka d.d. za 2014. i 2015. godinu, koje je vještak koristio, a sve to iz razloga što takvi podaci ne odgovaraju stvarnom stanju. Stoga je provedeno novo vještačenje po vještaku Ivici Filipoviću koji je u svom mišljenju iznio procjenu vrijednosti tih dionica na dan 29. rujna 2015. u iznosu od 289,00 kn primjenom procjene metodom povijesnih transakcija vrijednosti predmetne dionice, te u iznosu od 162,07 kn po dionici primjenom metode knjigovodstvene vrijednosti, navodeći da vrijednost dionice po te dvije metode procjene ne predstavljaju tržišnu vrijednost dionice društva Opeka d.d. na dan 27. siječnja 2015. i 29. rujna 2015. i da bi tržišna vrijednost dionice društva Opeka d.d. zapravo iznosila 0,00 kn na navedeni datum 29. rujna 2015. Vještak je na ročištu održanom 16. prosinca 2022., i u dopunskom nalazu od 19. prosinca 2022. izjavio da svoj zaključak o tržišnoj vrijednosti dionica opeka d.d. u iznosu od 0,00 kn na navedene datume 27. siječnja 2015. i 29. rujna 2015. temelji na metodi diskontiranih novčanih tokova.

18. Neosnovan je žalbeni navod da je vještak Filipović potvrdio stajalište vještaka Blaževića da se u ovom konkretnom slučaju vrijednost dionica društva Opeka d.d. može utvrditi jedino statičkom metodom, upravo suprotno vještak Filipović je u svom nalazu naveo da je utvrđena tržišna vrijednost dionice primjenom statičke metode koju je koristio vještak Blažević pogrešna.

19. Dakle, vještaci su dali oprečna mišljenja u pogledu tržišne vrijednosti dionica, odnosno vještak Ante Blažević je utvrdio tržišnu vrijednost dionice primjenom statičke metode u iznosu od 158,80 kn za koju je vještak Ivica Filipović

utvrdio da se ne može primijeniti kao ni metoda usporedivih transakcija i metoda usporedivih društava zbog toga što ne postoje usporediva društva u Republici Hrvatskoj s čijim dionicama se javno trgovalo na burzi, a ni predmetnom dionicom (oznake OPEK-R-A). Vještak Ivica Filipović je naveo i da pri procjeni vrijednosti dionice tog društva ne bi bilo primjereno primijeniti metodu diskontiranih novčanih tokova, zbog toga što se ta metoda temelji na projekcijama financijskih izvještaja za razdoblje od pet do deset godina. U svom mišljenju je iznio procjenu vrijednosti tih dionica na dan 29. rujna 2015. u iznosu od 289,00 kn primjenom procjene metodom povijesnih transakcija vrijednosti predmetne dionice, te u iznosu od 162,07 kn po dionici primjenom metode knjigovodstvene vrijednosti. Međutim, naveo je da vrijednost dionice po te dvije metode procjene ne predstavljaju tržišnu vrijednost dionice društva Opeka d.d. na dan 27. siječnja 2015. i 29. rujna 2015. i da bi tržišna vrijednost dionice društva Opeka d.d. zapravo iznosila 0,00 kn na navedeni datum.

20. Pokazatelj tržišne vrijednosti određene dionice je upravo sama ponuda i potražnja na tržištu, a iz isprava u spisu proizlazi kako nijedna dionica Opeke d.d. od strane tužitelja nije prodana 29. veljače 2016., 12. travnja 2016., 30. lipnja 2016., 18. svibnja 2017. po cijeni od 130,00 kn, 105,00 kn, 85,00 kn, 50, 00 i 30,00 kn, po pojedinoj dionici putem aukcije na Zagrebačkoj burzi. Tržišna cijena pojedine dionice od 158,80 kn, koju je vještak Ante Blažević utvrdio primjenom statičke metode, ne može se primijeniti u konkretnom slučaju što je potvrdio vještak Ivica Filipović. Nadalje, vještak Ivica Filipović koji je utvrdio cijenu po dvije metode kako je to prethodno navedeno ujedno je zaključio da te dvije metode procjene ne predstavljaju tržišnu vrijednost dionice društva Opeka d.d. na dan 27. siječnja 2015. i 29. rujna 2015. i da bi tržišna vrijednost dionice društva Opeka d.d. zapravo iznosila 0,00 kn prilikom kojeg izračuna je primijenio metodu diskontiranih novčanih tokova, što je ponovio na ročištu radi saslušanja i u dopunskom nalazu, a što ukazuje na proturječje s obzirom da je svom nalazu izričito tvrdio da se metoda diskontiranih novčanih tokova ne primjenjuje kod izračuna tržišne cijene.

21. Stranke su Okvirnom ugovorom o reotkupu vrijednosnih papira, a sukladno odredbama čl. 17.4.1 i 17.4.2, ugovorile da u slučaju neplaćanja reotkupne cijene neće doći do isporuke odnosno povrata vrijednosnih papira, već će se utvrditi njihova tržišna vrijednost na dan reotkupa odnosno na dan dospijeća. Iz dobivenih vještačkih nalaza, ne može se utvrditi realna tržišna vrijednost dionica društva Opeka d.d. na dan 29. rujna 2015, (po vještaku Blaževiću 158,00 kn, po vještaku Filipoviću 0,00 kn). Međutim, iz isprava u spisu proizlazi da tužitelj postupio sukladno čl. 17.6. Ugovora i najprije pokušao prodati kupljene dionice javnom dražbom na Zagrebačkoj burzi 29. veljače 2016., 12. travnja 2016., 30. lipnja 2016. i 18. svibnja 2017., što nije uspio, a zbog nedostatka ponuda na tržištu nije pribavljao ponude „market markera“, već je u smislu odredbi čl. 17.6.C utvrdio vrijednost predmetnih dionica na temelju procjene ovlaštenog investicijskog društva.

22. Zbog pada vrijednosti dionica na burzama, odnosno što dionice Opeka d.d. nisu uopće kotirale na burzi u spornom razdoblju, a kako u postupku nije utvrđeno da su kotirale na burzi po prosječnoj cijeni od 158,80 kn i 162,07 kn kako to tvrdi žalitelj, sud je prihvatio da bi realna tržišna vrijednost dionica (komercijalno razuman volumen) društva Opeka d.d. na dan 29. rujna 2015, iznosila 32,56 kn po

dionici, prema procjeni vrijednosti društva Interkapital vrijednosni papiri d.o.o., a koja ujedno predstavlja i tržišnu vrijednost tih dionica na dan 29. rujna 2015. Dakle, sud je zaključio da se kao realna tržišna vrijednost tih dionica na dan 29. rujna 2015. ima uzeti vrijednost od 32,56 kn po dionici, koju je tužitelj utvrdio na temelju ovlasti iz odredbe čl. 17.6. Ugovora, odnosno da se vrijednost 120.000 dionica procjenjuje u iznosu 3.906.977,00 kn, a što prihvaća i ovaj sud.

23. Stoga, kada se od ugovorene reotkupne cijene koju je tuženik bio dužan platiti tužitelju, u iznosu od 18.331.084,93 kn, oduzme tržišna vrijednost odnosno cijena 120.000 dionica društva Opeka d.d. na dan 29. rujna 2015. u iznosu od 3.906.977,00 kn, dobije se razlika u iznosu od 14.423.884,93 kn, što je sud pravilnom primjenom materijalnog prava sud dosudio tužitelju.

24. Pravilna je i zakonita odluka o trošku postupka na temelju odredbe čl. 154. st. 1. u vezi s čl. 155. ZPP-a, uz primjenu odredaba Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj: 142/12, 103/14, 118/14, 107/15, 37/22 i 126/22; dalje: OT).

25. Slijedom navedenog, valjalo je na temelju odredbe čl. 368. st. 1. ZPP-a potvrditi presudu prvostupanjskog suda u pobijanom dijelu.

26. Zahtjev tužitelja za naknadu troškova sastava odgovora na žalbu je neosnovan, jer se ne radi o radnji potrebnoj za vođenje parnice i donošenje odluke drugostupanjskog suda, (čl. 166. st. 1. u vezi s čl. 155. ZPP-a).

Zagreb, 2. studenog 2023.

Predsjednica vijeća
Draženska Deladio

Broj zapisa: **9-3085f-11b5b**

Kontrolni broj: **0984b-04053-92702**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Draženka Deladio, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.